

SESSIÓ 17 - Tema 36 del Catecisme
JESÚS ENS PORTA EL PERDÓ DE DÉU PARE
Pàgines 54 i 55 del Segon Quadern

“Déu, el nostre Pare, no es cansa mai de perdonar-nos perquè ens conèix i ens estima”

ELS OBJECTIUS

- **Conèixer la fe:** Descobrir que l'amor sense límits de Jesús i el seu perdó ens acompanyen sempre i que el sagrament de la Penitència és el signe de l'Església que expressa el perdó de Déu.
- **Iniciar en la litúrgia:** Veure la Quaresma com un temps de contemplació dels grans textos bíblics on Jesús ens mostra el rostre misericordiós de Déu.
- **Viure la fe:** Estimular la capacitat de reflexió sobre el propi comportament, adonant-se que nos estan mai sols en les seves flaqueces i caigudes.
- **Ensenyar a pregar:** Recordar que en el Parenostre sempre diem *Perdoneu les nostres culpes, així com nosaltres perdonem als nostres deutors*.
- **Encoratjar a la vida cristiana i a la missió:** Conèixer que els seguidors de Jesús sempre tenim la necessitat de penediment i perdó: viure el perdó és un signe dels cristians.

ELS PASSOS A SEGUIR EN LA SESSIÓ D'AVUI

1. Resem i passem llista.
2. Continuem emmarcant el tema del perdó de Déu amb el cant *Pietat oh Déu Vos que sou bo*. Expliquem-los que la seva lletra segueix les paraules del Salm 50, una pregària de petició de perdó que han fet servir moltes generacions de creients.
3. Llegim o expliquem el tema tal com ens el presenta el catecisme. El centre de la seva exposició està en la **paràbola del fill pròdig**. Els nens quan arribin a casa la poden veure a la web de la catequesi.
4. Fer l'exercici de la **pàgina 55 del quadern**, per treballar la paràbola.
5. Situem-los de nou en el temps de **Quaresma**, temps de millora i de canvis d'actituds. Recordem-los que és també un temps d'esforç personal i d'acollir la gràcia de Déu que ens ajuda a fer el bé. **Presentem-los l'activitat** a fer durant els dies que vénen. Cal que escullin un dels tres objectius (acollir, escoltar o perdonar) i que cada dia de la setmana realitzint una petita acció relacionada amb l'objectiu.
6. Obrim la Bíblia i expliquem-los la **història de Zaqueu (LC 19,1-9)**. Fem veure que Jesús no solament exposa paràboles sinó que acull als pecadors amb fets, es posa al seu costat i els allibera convidant-los a una vida nova. En la pregària del Parenostre fem-los adonar que nosaltres també demanem que les nostres culpes ens siguin perdonades.
7. Per acabar resem la pregària final de la pàgina 109 del catecisme.

Viure el perdó és un signe del cristians.

Jesús ens invita a pregar dient:

“Pare, perdoneu les nostres culpes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors”.

Nosaltres diem: Senyor, tingues misericòrdia de nosaltres, perquè hem pecat contra tu!

Mostra'ns la teva Misericòrdia i dóna'ns la teva Salvació!

LA HISTÒRIA DE ZAQUEU

En l'època en la qual nostre Senyor Jesucrist vivia a la terra, Zaqueu era un empleat del govern a Jericó, una ciutat important. Era el cap dels recaptadors d'impostos pel que s'havia enriquit. Zaqueu era mal vist per la gent de Jericó.

Un dia va saber que Jesús de Natzaret baixava a la seva ciutat. Havia sentit parlar d'ell i volia conèixer-lo. El que va passar ens ho explica l'evangelista Lluç a Lc 19, 1-10:

Havent entrat a Jericó, travessava la ciutat. Hi havia un home que es deia Zaqueu, que era cap de publicans,

i ric. Tractava de veure qui era Jesús, però no podia a causa de la gent, perquè era petit d'estatura. Es va avançar corrent i va pujar a un arbre per poder veure Jesús, que havia de passar per allà. Quan Jesús va arribar en aquell indret, alçà els ulls i li va dir: Zaqueu, baixa de pressa, perquè convé que avui em quedi a casa teva. Ell baixà de pressa i el va acollir amb alegria. En veure-ho, tots murmuraven dient: Ha anat a allotjar-se a casa d'un home pecador. Zaqueu, dret, va dir al Senyor: Senyor, dono la meitat dels meus béns als pobres; i si n'he exigut a algú, li tornaré el quàdruple. Jesús li va dir: Avui ha entrat la salvació en aquesta casa, perquè també aquest home és fill d'Abraham, ja que el Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut.

SOPA DE LETRAS:

Busca las palabras de la columna de la izquierda que están relacionadas con el Evangelio de Zaqueo.

Lucas 19,1-10.

J	L	A	C	T	O	H	N	Z	S	X	E	G	O	V	ALOJAMIENTO
Q	R	C	E	Q	O	M	L	T	I	D	O	I			ARBOL
I	S	Y	O	V	E	X	S	U	S	E	J	D	B	C	ATRAVESABA
N	D	J	N	S	Y	J	W	O	T	V	Y	A	K		BAJITO
W	S	I	C	S	U	B	I	R	H	N	H	I	J	K	CIUDAD
O	T	N	E	I	M	A	J	O	L	A	E	X	I	P	JERICÓ
A	B	A	S	E	V	A	R	T	A	N	T	U	T	O	JESUS
J	E	R	I	C	O	V	S	A	L	V	A	C	O	N	MULTITUD
V	F	C	I	U	A	D	H	N	A	U	P	C	B		SALVACION
Y	P	H	O	E	U	Q	A	Z	A	L	O	B	R	A	SUBIR
															ZAQUEO

©requeridos.blogspot.com.es

LA PARÀBOLA DEL FILL PRÒDIG

Un home tenia dos fills. El menor va dir al seu pare: - Pare, dóna'm la part de l'herència que em correspon, que vull anar-me a viure la meua vida.
I el pare els va repartir l'herència.

Al cap de pocs dies el més jove va reunir tot el que tenia, es va anar a un país llunyà i allí va malgastar tota la seva fortuna portant una mala vida, només pensava en divertir-se. Quan l'ho havia gastat tot, vingué una gran fam en aquella comarca i va començar a patir necessitat. Se'n va anar a treballar a casa d'un home del país, que el va enviar a les seves terres a pasturar porcs. Gustosament hauria omplert l'estómac amb les garrofes que menjaven els porcs però ningú no li'n donava.

Llavors, reflexionant, va dir: -Ho he fet tot malament, Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam! Aniré a, tornaré a casa del meu pare, li demanaré perdó i li diré: -Pare, encara que ja no em tractis com a un teu fill, perdoneu, si us plau, pren-me com un dels teus treballadors."

Es va posar en camí i va anar a casa del seu pare. Quan encara estava lluny, el seu pare el veié i es va commoure. Va anar corrent, es va tirar al coll del seu fill i el va cobrir de petons.

El fill va començar a dir: -"Pare, m'he portat molt malament. Ja no mereixo que em diguin fill teu"

Però el pare digué als seus criats: "Porteu de seguida la millor roba i poseu-li. Poseu-li també un anell a la mà i sandàlies als peus. Preneu el vedell més gran, mateu-lo i celebrem-ho, perquè aquest fill meu s'havia anat i ha tornat, s'havia perdut i ha estat trobat. I es van posar tots a celebrar-ho.

PARÁBOLA DEL HIJO PRÓDIGO - PARTE 1 -

Le 15, 11-32

Un hombre tenía dos hijos, y el más joven le dijo a su padre: "Padre, dame la parte de la herencia que me toca." Entonces el padre repartió los bienes entre ellos.

Pocos días después el hijo menor vendió su parte de la propiedad, y con ese dinero se fue lejos, a otro país, donde todo lo derrochó llevando una vida desenfrenada.

Pero cuando ya se había gastado todo, hubo una gran escasez de comida en aquel país, y comenzó a pasar hambre.

Fue a pedir trabajo a un hombre del lugar, que lo mandó a sus campos a cuidar cerdos.

Tenía ganas de llenarse con las algarrobas que comían los cerdos, pero nadie se las daba.

Al fin se puso a pensar:

"¡Cuántos trabajadores en la casa de mi padre tienen comida de sobra, mientras yo aquí me muero de hambre!"

"Regresaré a casa de mi padre, y le diré: padre mío, he pecado contra Dios y contra tí; ya no merezco llamarme hijo tuyo; trátame como a uno de tus trabajadores."